

[Birthe Rønn Hornbech]

§ 48, stk. 2, hvorefter man kun kan afvise til et sikkert land. Det betyder, at politiet skal undersøge rejsehjemmel og rejserute, før man kan tage stilling, og derfor kan vi altså ikke generelt være med til, at man bare kan afvise på grænsen. Vi kender reglerne, og vi respekterer dem.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu er fem minutter jo lidt kort tid til en førstebehandling, når lovforslaget er så omfattende som dette her, så derfor benytter jeg denne lejlighed til en kort bemærkning til fru Elisabeth Arnold med hensyn til det med Ombudsmanden og det enige Flygtningenævnet; det har jeg nemlig filosoferet meget over.

Det, Ombudsmanden skal tage stilling til, er jo ikke, om den pågældende person skal have asyl eller ej, men om nævnet i sin behandling af sagen har opfyldt alle regler, altså om der er sket fejl i sagsbehandlingen, og dér er det for mig ingen retsgaranti, at det er et enigt nævnet, der har sagt ja eller nej – det vil jo som regel være nej, for hvis det er ja, bliver de jo bare glade, og så går de ikke videre med sagen. At det er et enigt nævnet, der har sagt nej, er altså for mig ingen garanti for, at der ikke kan være fejl i sagsbehandlingen, og derfor undrer den sammenstilling mig simpelt hen. Det undrer mig, at man i det her forslag har knyttet det med, at en klage til Ombudsmanden ikke har opsættende virkning, til, at beslutningen er truffet i et enigt nævnet. Jeg synes ikke, de to ting har noget med hinanden at gøre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har forstået det sådan, at noget af det, som kan afgøre Flygtningenævnets behandling, selvfølgelig er, om der er indhentet oplysninger fra tilstrækkelig mange kilder om, hvordan forholdene er i det land, som asylsøgeren kommer fra, og det er, mener jeg, en procedureresag, og det er ikke den slags ting, som kan påklages til Ombudsmanden. Derfor mener jeg, at den slags sager også må spille ind i forbindelse med enighed eller ikke enighed i Flygtningenævnet, og dér mener jeg, at medlemmerne i Flygtningenævnet må være meget opmærksomme på, om de har opfyldt den

pligt, de faktisk har i dag, til at indhente oplysninger fra forskellige kilder.

Jeg mener, de ting hænger sammen, men jeg synes også, vi skal gøre os den umage i udvalgsarbejdet at prøve at få belyst, hvilke eksempler vi kan tænke os, hvor et enigt Flygtningenævnet kan komme til en gal beslutning, for det er jo den risiko, der er indbygget for asylsøgeren i dette lovforslag.

Men lad os prøve at tage nogle spørgsmål og svar og tænkte eksempler i udvalget og se, hvem af os der har ret, fru Ebba Strange.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne sige tak for en meget fredelig debat og en i hovedsagen positiv modtagelse af lovforslaget.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at det er en meget stor og meget grundig omgang, men vi har i Indenrigsministeriet ment, at det var en selvstændig pointe, at vi gav en så præcis beskrivelse som overhovedet muligt også af alle de ting, der er kritisable ved de nuværende forhold, og derfor er forslagets bemærkninger blevet så omfattende, som de er.

Jeg vil godt svare ordførerne i den rækkefølge, de var på talerstolen, først hr. Helge Adam Møller. Det fremgik af det indlæg, at man i Det Konservative Folkeparti var indstillet på at støtte ethvert forslag, der var en kombination af større tempo og opretholdelse af retssikkerheden, også andre forslag end dem, der er lagt på bordet i det lovforslag, der nu er kommet fra regeringen.

Det vil jeg da godt kvittere for med et: Fortæl, fortæl! Der har nu for hr. Helge Adam Møllers parti været 10 år til at fortælle, hvad det er for nogle forslag og tanker, man har om, hvordan man kan kombinere de to ting. Er der ting, som vi har overset, hvor man kombinerer begge hensyn på samme tid, vil det da blive modtaget med meget stor glæde af regeringen, men som sagt har der været 10 år til det, og dér kom der altså ikke noget, der var i stand til at leve op til begge kravene på samme tid. Er den lykkelige stund nu oprundet for Det Konservative Folkeparti, så lad os se på det med meget positive øjne.

Og så vil jeg godt udløse spændingen om det, der har spillet en så stor rolle under debatten her i dag, nemlig hvordan vi behandler svenske asylansøgere. Det er måske nok en